„Blandt andet"

—o—

I forrige Nummer af „Kvinden og Samfundet" findes der en Artikel, der udtrykker Harme eller Surhed over, at danske Kvinder faar deres Valgret gennem en Grundlovsændring, der ikke er for dem alene.

Det tyder ikke paa nogen høj Grad af Samfølelse eller Samfundsfølelse, naar nogen bliver sur over, at andre end netop hån eller hun selv faar Del i nogle af Livets Goder, som man før ikke har haft.

Her i dette Tilfælde er der altsaa Tale om Valgretten. Det er med vor nuværende Grundlov ikke blot Kvinderne, der er udelukkede fra politisk Valgret og Valgbarhed. Det er ogsaa baade det mandlige og kvindelige Tyende og det er myndige Mænd mellem 25 og 30 Aar. Ligeledes findes der Valgretsbestemmelser, der gør nogle rige Mænd til priviligerede Vælgere, og som giver een selvskreven Vælger lige saa megen Indflydelse som et helt Sogns mange Vælgere. o. lg. af samme Surdejg.

I Stedet for at blive sur over, at Grundlovsændringen ogsaa tænker paa disse forurettede og i det hele taget vil ophæve Valgretsprivilegier, burde man netop glæde sig herover, noget jeg da ogsaa mener, at Flertallet af „Dansk Kvindesamfund"s Medlemmer gør.

Er „Dansk Kvindesamfund" ikke saa rummeligt, at det kan glæde sig over, at andre end netop Kvinderne bliver fri for at høre til de politisk forurettedes Kreds? Jeg mener, at Flertallet af Foreningens Medlemmer vil svare „Jo" hertil.

„Vi har aldrig faaet at vide, om det var for vore smukke Øjnes Skyld, Partierne hver for sig slog til eller for de Ledsageres Skyld, man hver Gang har sørget for at give os med," skriver Forfatterinden videre i sin Artikel. Skulde vi Kvinder ikke lade *pjankede Mænd* alene om at drage Talen om vor Skønhed eller vore Øjne, Fødder, Hænder og Lokker ind i en offentlig Debat om alvorlige Ting! Og hvad de „Ledsagere, man har givet os med," angaar, da synes jeg, at vi kun kan være stolte af at være i saa godt Selskab, som Fordringen om lige og almindelig Valgret er. Hvad Interesse har man egentlig af at faa at vide, af hvad Grund Mændene giver os den samme Borgerret, som de har? Naar vi blot faar Valgretten hel og ubeskaaren, saa er alt andet denne Sag vedrørende ligegyldigt. Men vi har Lov til at mene, at de Politikere, der gennem en Aarrække har villet *lige* Valgret for alle, uden Stands- eller Pengeprivilegium, ogsaa ret naturligt af deres Hjerte under og ønsker Kvinderne Valgret.

For Resten kan det jo være os rent ligegyldigt, af hvad Grund Mændene er gaaet ind paa at give os Valgret. Den ene Mand har vel een Grund, den anden en anden, hvis de ikke netop er besjælede af det Princip, at Retfærdigheden kræver, at Kvinderne faar de samme Borgerrettigheder som Mændene.

At „Løftelsens Glæde" skulde være tagen fra os, fordi ogsaa andre end Kvinderne vil komme til at nyde godt af, om Grundlovsændringen bliver vedtaget, er saa bagvendt som muligt. Netop dette, at vi ser, at andre bliver løftede opad sammen med os, maa jo give os den dobbelte „Løftelsens Glæde", hvis vi da ikke er sure og misundelig anlagte, men derimod er i Besiddelse af noget af den Broderskabets Følelse, som saa mange af Historiens største

Madame Anti's Foredrag.

Fra svensk i dansk Tillempning.

—o—

Allerførst maa jeg bede mit ærede Publikum om ikke at anse mig for gammeldags; jeg smigrer mig med at være en fuldt moderne Nutids Kvinde. Jeg tror paa alt muligt Frisind, men ikke paa Kvinders politiske Valgret, thi det vil være at fornægte mit Køn.

Politisk Valgret til Kvinder er Oprør mod Naturen! Se en Gang paa disse Damer, som sidder her i Salen! Læg Mærke til deres fysiske Svaghed, deres aandelige Ufuldkommenhed, deres Tankers Ustadighed og gennemgaaende Brøstfældighed. De vil ikke være i Stand til at gaa til Valgstedet og nedlægge en Stemmeseddel i Valgurnen. Naturen siger Nej! Manden byder Nej! Guds Røst raaber Nej — — og det gør jeg ogsaa! En *kommunal* Stemmeseddel er jo noget helt andet, *den* er ikke imod Naturen.

Det er politisk Valgret, der gør *Manden til Mand*, og det er Savnet af politisk Valgret, der gør *Kvinden til Kvinde*. Om Kvinderne fik politisk Valgret, vilde man jo ikke længere vide hvem, der var Mand og hvem, der var Kvinde, og tror De saa ikke Livet vilde tabe noget af sin Poesi og Romantik?

Manden maa vedblive at være Mand! Kvinden maa vedblive at være Kvinde! Om Manden anstrænger sig for at blive ligesom Kvinden og Kvinden anstrænger sig for at blive ligesom Manden, saa optræder der et saadant Virvar, at det vilde blive svært at forklare det for vore Børn. — Lad os tage et Eksempel: Om en Kvinde trak i en Mands Frakke og Benklæder og tog hans Stok og Hat og Cigar og gik ud paa Gaden, ja, saa tog jo Politiet hende og kastede hende i Fængsel. Hvorfor saa ikke hellere blive hjemme?

De maa jo kunne forstaa, at jeg *føler* stærkt i denne Sag, men jeg har dog ogsaa Argumenter, der hviler paa den strengeste Logik. Naturligvis er *jeg* ikke logisk, — jeg er et impulsivt Væsen med Instinkt og Intuition, og det er jeg stolt over, men jeg ved at mine Grunde er logiske, thi jeg har lært dem af en Mand — en stor *Statsmand*, en Professor!

Det første Argument mod Valgret til Kvinder er, at Kvinderne ikke vilde bruge den, hvis de havde den. Mit andet Argument er, at hvis Kvinderne fik Valgretten, saa vilde de forsømme Hjemmene, forsømme sine Børn og tilbringe al sin Tid i Valglokalet. De indvender maaske, at der ikke er Valg hele Aaret rundt, men jeg *kender* Kvinderne, — de er saadanne Vanemennesker! Hvis de skal gaa til Valg en Dag i Aaret, saa kan man være vis paa, at de ogsaa gaar de øvrige 364 Dage. — En Professor i Veltalenhed, som jeg har den Ære at kende, har advaret imod den Rendemaske-Type, som Kvindens politiske Valgret vilde fremelske.

Mine mandlige Venner har forsynet mig med flere forskellige Argumenter, alle lige overbevisende, — synes man ikke om det ene, saa kan